

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Notarius potest suum officium exercendo diuersimodè peccare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Notariorum peccata. 429

quam iniuste distribuentem bona temporalia. Et propterea si ad huiusmodi detestationem extenditur tristitia hæc, proculdubio peccatum est mortale. Et similiter si tristitia hæc ita afficit, ut ducat hominem ad imitandum malos, ut prospereatur, mortale peccatum est: ut patet. Supposita aut debita reuerentia ad diuinæ prouidentię distributionem tritari aliquantulum de temporalibus bonis indignorum, nullum apparet peccatum ex propria ratione, sed esse licitum, sicut tritari de monstris. De his vide commentaria in secunda secundæ, si profundè vis perscrutari.

Notarius potest suum officium exercendo diuersimodè peccare.

Notariorum peccata peculiaria sunt, in primis per iurium, si iuramentum quod fecerunt non seruāt. deinde falsum conficere instrumentum in toto vel in particula quacunq; aut de actu reprobato, aut quomodolibet aliàs illicitum, occultare quoque instrumenta seu protocola, aut lacerare. Horum enim quedam sunt manifestè crimina maxima. Nullum tamen scio excusare à peccato mortali: nisi fortè deceptus quis faceret instrumentum illicitum, credens esse licitum, tunc enim iuxta ignorantie excusantis regulas iudicandus esset in foro conscientie: & cum illo salis grand, quod modicum pro nihilo reputatur.

Nupiarum peccata duo sunt. Primum, si fiat tempore interdicto, hoc est principio aduentus usque ad Epiphaniam & à Septuagesima usque ad octauas Paschæ, & à tribus diebus Rogationis qui sunt ante Ascensionem usque ad Pentecosten: hoc est totam hebdomadam Pentecostes. Hæc tempora sunt certa. De octaua verò Epiphaniæ, & de die octauo Pentecostes serua Ambrosii documentum: ut scilicet conformes te Ecclesiæ in qua es, consuetudini, ut

D d a

omniata

omnium disputationes effugias, Et quoniam nuptiæ tria important scilicet benedictionem sponsi & sponsæ, traductionem sponsæ in domum viri, & celebritatem conuiuii, scito tria hæc intelligi his temporibus interdicta. Et quoniam pœnæ non sunt extendendæ, nihil aliud est dictis temporibus interdictum: possunt enim contrahi matrimonia de præsentî, & sponsalia. Vnde putantes euadere violationem legis, & facientes primum tantum (scilicet benedictionem) in sabbato ante aduentum vel septuagesimam, & in dominica reliqua duo, non effugiunt legis iram: plus enim sunt prohibita illa duo, quam primum, quod non, nisi quia simul cum nuptiis fit, intelligitur prohibitum: quia illa sunt carnalia, benedictio est spiritalis.

Reputatur autem mortale peccatum, violare hoc Ecclesiæ statutum. Et merito, si scienter fit: quia quum deliberatè & præparatè ac publicè hæc fiant, & cum scandalo, non videtur posse, nisi contemptu interueniente transgressio huiusmodi scienter esse. Secundum nuptiale peccatum est, superflua vanitas: & vti nam non admixta turpibus verbis & actibus.

Peccato pertinaciter inherens tanquam obstinatus damnationis iter ambulat.

Obstinatio (qua homo pertinaciter inheret peccato) dupliciter incurritur. Primò, per se, hoc est ex intentione: vt quum quis intendit pertinaciter perseuerare in peccato. Et hic est proximus statui damnatorum. Alio modo quasi per viam sequelæ: vt quum homo est adeò habituatus in peccando, & tam delectabile ac connaturale factum est ei versari in peccato, vt nullus aut leuissimus insit illi vnquam motus ad resurgendum in veritate à peccato. Et hic parum distat à damnatorum statu. Vterque tamen potest per Dei gratiam præueniri & conuerti. Primus tamen